

PROP DE VOSALTRES

Pregar pels difunts

Els dos primers dies del mes de novembre, en els que celebrem la solemnitat de Tots Sants i la commemoració dels fidels difunts, els cristians tenim el piadós costum de visitar els cementeris on reposen els nostres germans a l'espera de la resurrecció, i de pregar pel seu etern descans.

Les meues paraules d'avui pretenen ajudar-vos a viure aquest moment amb sentiments veraderament cristians.

El matí del diumenge de Pasqua, les dones que havien acompanyat al Senyor durant la seua vida pública, que van estar prop d'Ell en el moment de la seua mort i havien vist el lloc on l'havien sepultat, van anar a visitar el sepulcre. Els evangelis ens narren que els seus sentiments eren de mort.

Pensaven que el Senyor era mort i que tot el que visqueren amb Ell era una il·lusió que ja havia acabat. Podem imaginar la desil·lusió que s'hauria apoderat d'elles. En eixos moments estarien dominades pel dolor i la desesperança.

Quan arriben al sepulcre el troben com no ho havien imaginat: estava buit. A més, escolten el primer anunci pasqual: Aquell a qui busquen mort és viu. A partir d'aquest moment es desencadenen una sèrie d'esdeveniments i el seu cor es va transformant. S'alliberen dels sentiments de mort i una nova llum d'esperança s'obri en les seues vides. Descobreixen que la mort no és l'horitzó definitiu de l'ésser humà. Aquesta experiència les obri a la veritat de la vida. Allò que ha viscut Crist és el que tots estem cridats a viure:

Déu ens ha fet fills seus per a donar-nos la vida del seu Fill Jesucrist.

Quan aquests dies visitem els sepulcres on descansen els nostres éssers estimats i recordem el que han suposat per a nosaltres, que ressona també en el nostre cor el missatge esperançador que van escoltar aquelles dones en visitar el lloc on havia sigut soterrat el Senyor: Jesucrist ha ressuscitat. Que eixe anunci ens porte a viure aquest moment piadós amb sentiments cristians: amb gratitud a Déu per les moltes coses bones que ens ha regalat per mitjà de les persones que ja descansen junt amb Ell, ja que tot això no és més que la manifestació humana del seu amor de Pare, que el porta a cuidar de les seues creatures; amb la confiança que ens dóna el saber que Déu vol que tots els homes se salven, i que per realitzar aquest disseny d'amor va entregar al seu propi Fill per nosaltres; amb l'esperança que el que hem viscut amb els nostres éssers estimats no és simplement una experiència bonica o una il·lusió que ja ha acabat per a sempre, sinó que, igual que les santes dones es van trobar amb el Senyor, també nosaltres un dia ens reunirem amb ells per a gaudir per sempre de la vida i l'alegria plenes. Que aquesta siga la nostra meditació i la pregària durant aquests dies, especialment en els moments en què portem a la memòria els records de tot el que hem viscut amb els nostres difunts.

Que aquestes celebracions no servisquen per alimentar sentiments de mort, sinó perquè els nostres cors es vagen obrint a la Vida.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

Reconciliar-se amb el passat (II)

Amagar el passat és fugir per la tangent però assumir-lo, quan és tenebrós i difícil, requereix molta audàcia. Tornem, una i altra vegada, sobre el passat per lamentar-lo o bé sofrim, innecessàriament, imaginant futures penalitats que, després, es presenten d'una manera completament diferent a com havíem anticipat.

Tots els grans savis, tant d'Occident com d'Orient, recomanen centrar-nos en el present, com una cuirassa que ens immunitza enfront del que amena-

ça la pau interior, pertorbant-la per les portes dels cinc sentits. No és fàcil, però, viure amb aquesta consciència del present, sense anticipar-se al que vindrà, ni quedar atrapat pel que es va viure. És un exercici que ens retorna al temps de la primera infantesa, quan encara no hi havia un passat per recordar, ni es projectava un futur esplendorós. Senzillament, es vivia el present.

La pau amb la pròpia biografia implica, també, acceptar la pròpia edat, la que ara i en aquest mo-

ment tens. És molt difícil tenir, conscientment, a cada moment de la vida, l'edat que es té, ni més ni menys. És difícil acceptar i assumir, en pau amb un mateix i en pau amb la pròpia edat, el que fins ara hem estat o hem deixat de ser, així com la reducció del ventall d'opcions que irremissiblement es produeix, a mesura que avança la vida.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Orar por los difuntos

Los dos primeros días del mes de noviembre, en los que celebramos la solemnidad de Todos los Santos y la conmemoración de los fieles difuntos, los cristianos tenemos la piadosa costumbre de visitar los cementerios en los que reposan nuestros hermanos en espera de la resurrección, y de orar por su eterno descanso. Mis palabras de hoy pretenden ayudaros a vivir este momento con sentimientos verdaderamente cristianos.

La mañana del domingo de Pascua, las mujeres que habían acompañado al Señor durante su vida pública, que habían estado cerca de Él en el momento de su muerte y habían visto el lugar donde lo habían sepultado, fueron a visitar el sepulcro. Los evangelios nos narran que sus sentimientos eran de muerte. Pensaban que el Señor estaba muerto y que todo lo que habían vivido con Él era una ilusión que ya había terminado. Podemos imaginar la desilusión que se habría apoderado de ellas. En esos momentos estarían dominadas por el dolor y la desesperanza.

Cuando llegan al sepulcro lo encuentran como no lo habían imaginado: estaba vacío. Además, escuchan el primer anuncio pascual: Aquel a quien buscan muerto está vivo. A partir de este momento se desencadenan una serie de acontecimientos y su corazón se va transformando. Se liberan de los sentimientos de muerte y una nueva luz de esperanza se abre en sus vidas. Descubren que la muerte no es el horizonte definitivo del ser humano. Esta experiencia las abre a la verdad de la vida. Lo que ha vivido Cristo es lo que todos estamos llamados a vivir: Dios nos ha hecho hijos suyos para darnos la vida de su Hijo Jesucristo.

Cuando estos días visitemos los sepulcros donde descansan nuestros seres queridos y recordemos lo que han supuesto para nosotros, que resuene también en nuestro corazón el mensaje esperanzador que escucharon aquellas mujeres cuando visitaron el lugar donde había sido enterrado el Señor: Jesucristo ha resucitado. Que ese anuncio nos lleve a vivir este momento piadoso con sentimientos cristianos: con gratitud a Dios por las muchas cosas buenas que nos ha regalado por medio de las personas que ya descansan junto a Él, ya que todo eso no es más que la manifestación humana de su amor de Padre, que le lleva a cuidar de sus criaturas; con la confianza que nos da el saber que Dios quiere que todos los hombres se salven, y que para realizar este designio de amor entregó a su propio Hijo por nosotros; con la esperanza de que lo que hemos vivido con nuestros seres queridos no es una experiencia bonita o una ilusión que ya ha terminado para siempre, sino que al igual que las santas mujeres se encontraron con el Señor, también nosotros un día nos reuniremos con ellos para gozar para siempre de la vida y la alegría plenas. Que esta sea nuestra meditación y oración durante estos días, especialmente en los momentos en que traemos a la memoria los recuerdos de todo lo que hemos vivido con nuestros difuntos.

Que estas celebraciones no sirvan para alimentar sentimientos de muerte, sino para que nuestros corazones se vayan abriendo a la Vida.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Reunió del Consell Diocesà de Càritas Tortosa

El passat dissabte 24 de setembre, al matí, es va portar a terme a les instal·lacions de l'Edifici Seminari la segona reunió anual del Consell Diocesà de Càritas Tortosa, òrgan executiu de l'Assemblea Diocesana i de gestió de les activitats ordinàries de Càritas.

Va estar presidida pel Sr. Bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, acompanyat dels membres que representen els diferents arxiprestats de la diòcesi. El temes que es varen tractar corresponien a activitats de les Càritas, com per exemple

el calendari d'activitats programades per al curs 2016/2017 i també l'acceptació d'herències i legats que l'entitat ha rebut recentment. D'altra banda, es van prendre acords en relació als criteris aplicables pel repartiment de fons rebuts i que són de lliure disposició per part dels equips.

Va ser una jornada productiva on es verificà, un cop més, que les decisions no són fruit d'un treball individual sinó d'equip.

Secretaria de Càritas Diocesana

Jornada de Confirmació

És important poder accedir a l'últim sagrament d'iniciació cristiana perquè suposa revalidar la fe del Baptisme i l'admissió al si de l'Església. En aquest sentit, el passat 23 de setembre un grup de 26 joves de la parròquia de Roquetes van rebre la Confirmació.

Mons. Enrique Benavent, assistit per quatre preveres, va impartir el sagrament en una llúida cerimònia. El temple, ben il·luminat, estava ple a vessar. Els confirmands van ser presentats a l'assemblea, van renovar les promeses del Baptisme i el Sr. Bisbe els va imposar les mans. Després, acompanyats

pels padrins, els va ungir amb el Sant Crisma. En l'homília va destacar la importància de donar gràcies al Senyor pel do de la vida, per sentir-se estimats i especialment per haver rebut la llavor de la fe amb el Baptisme. Els va recordar que amb aquest sagrament Déu els dava el seu Esperit, que romandria dintre seu i els despertaria l'anhel de ser els seus amics.

Ens complau felicitar aquests joves que han reformat la seva voluntat de pertànyer a l'Església i han estat acollits de cor.

I. Segarra

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i redempció

El passatge que hem escoltat ens parla de la misericòrdia de Déu que es realitza en la redempció, és a dir, en la salvació que ens ha estat donada amb la sang del seu Fill Jesús (cf. 1Pe 1,18-21). La paraula redempció s'utilitza poc, però és fonamental perquè indica l'alliberament més radical que Déu podia realitzar per nosaltres, per tota la humanitat i per tota la creació. Necessitem que Déu ens alliberi de tot tipus d'indiferència, d'egoisme i d'autosuficiència.

Les paraules de l'apòstol Pere expressen molt bé el sentit del

nou estat de vida al qual som cridats. Fent-se un de nosaltres, el Senyor Jesús no sols assumeix la nostra condició humana, sinó que ens eleva a la possibilitat de ser fills de Déu.

Amb la seva mort i resurrecció Jesucrist, Anyell sense taca, ha vençut la mort i el pecat per alliberar-nos del seu domini. Ell és l'Anyell que s'ha sacrificat per nosaltres perquè poguéssim rebre una nova vida plena de perdó, amor i alegria. Són boniques aquestes tres paraules: perdó, amor i alegria. Tot això que ell va assumir va ser també redimit, alliberat i salvat. Certament,

és veritat que la vida ens posa a prova i a vegades sofrim per això. Però en aquests moments som convidats a orientar la mirada envers Jesús crucificat que sofreix per nosaltres i amb nosaltres, com a prova certa que Déu no ens abandona.

No oblidem mai que en les angoixes i en les persecucions, com en els dolors de cada dia, som sempre alliberats per la mà misericordiosa de Déu que ens aixeca cap a ell i ens condueix a una vida nova. L'amor de Déu no té límits.

(Dimecres, 10 de setembre de 2016.)

Celebració del Dia Mundial de l'Alzheimer

Com tots els anys, l'Associació de Familiars d'Alzheimer de les Terres de l'Ebre (AFATE), celebrà el Dia Mundial dedicat a aquesta malaltia. El dia 17 de setembre tingué lloc a la Cambra de Comerç de Tortosa una jornada oberta a professionals, familiars, voluntaris i membres de l'associació per tal de donar, cada vegada més, informació sobre la malaltia i les limitacions que se'n deriven.

El dia 22 se celebrà una Eucaristia pels afectats d'Alzheimer que el darrer any han passat a la Casa del Pare. Fou presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i concelebrada pel rector de la paròquia dels Dolors, Mn. José Luis Arín.

El Sr. Bisbe en l'homília entre altres coses ens digué: «La fe cristiana no ens allunya del dolor, del sofriment i de la malaltia. Al contrari, ens ajuda a sentir-nos acompanyats i, enmig del dolor i el sofriment, podem experimentar el goig i l'alegria. Sabem que el Senyor no deixa mai d'estimar-nos.»

Un membre de l'associació va fer les pregàries. Les Benaurances fou el cant de la Comunió i com a cant final, la Sra. Maria Carme Brull cantà a la Mare de Déu, l'*Ave Maria* de Schubert.

Tot seguit vam passar a la Sala Parroquial on la Sra. Ana Algueró presentà la noia Gema Colomé

que donà lectura al conte *La nineta dels meus ulls*, que li fou premiat en dos concursos. Era molt adient a la jornada que estàvem celebrant, ja que el va dedicar a la seua àvia afectada per l'Alzheimer. A continuació la Gema, acompanyada de dues persones més, va interpretar amb el sa-

xo tres peces musicals. Que sabéssim acompanyar i comprendre els malalts d'Alzheimer i siguen tractats sempre amb tot el respecte i carinyo i que el Senyor done força als cuidadors per saber conviure amb la malaltia.

Maria Joana Querol

Reunió del Consell Pastoral Diocesà

El dissabte 24 de setembre, va tenir lloc al Seminari, la primera reunió de curs del Consell Pastoral Diocesà, sota la presidència del Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent.

Després del rés comunitari de Tèrcia, el Sr. Bisbe saludà els membres del Consell i ens digué: «Anem a començar un nou curs, després del passat que va ser molt intens amb la celebració de l'Any Jubilar de la Misericòrdia i la Visita Pastoral a l'arxiprestat Baix Maestrat i les paròquies de la ciutat de Tortosa, a més de totes les activitats normals de la diòcesi. Us dono gràcies per la vostra assistència. Gràcies a Déu te-

nim realitats a diferents nivells: Paròquies, Càritas, Catequesi, Joves, etc.»

Després de l'aprovació de l'Acta de la reunió anterior, vam passar a fer la «Revisió de l'Any de la Misericòrdia».

A continuació es passà a «Línies pastorals per a un nou dinamisme evangelitzador: Què fem per a que aquestes pautes no siguin només un bon desig de futur sinó una realitat viva?». De nou s'obrí un ric i ampli diàleg de confiança amb la participació dels membres del Consell.

Finalment, Mn. Arín comentà la celebració «24 hores per al Senyor». A la

nostra diòcesi tindrà lloc des del vespre del divendres 24 de març fins al vespre del dissabte 25.

Després presentà el Calendari Diocesà del curs pastoral 2016-2017 a partir de la programació de les activitats pastorals de la diòcesi i les programacions presentades a nivell diocesà per les delegacions, moviments, associacions i altres realitats pastorals diocesanes.

Fou una bona sessió de treball i amb una pregària ens vam acomiadar fins a la propera reunió.

Maria Joana Querol
Secretària del Consell
Pastoral Diocesà

AGENDA

- ▶ **Dimecres 2**, Tortosa, al cementiri, a les 10 h, Missa.
- ▶ **Divendres 4**, Camarles, a les 20 h, Confirmacions.
- ▶ **Dissabte 5**, Albocàsser, presó, a les 10.30 h, Missa, Jubileu dels presos. / Santa Bàrbara, a les 20 h, Confirmacions.
- ▶ **Diumenge 6**, Darmós, a les 10 h, Missa Estacional. / Móra la Nova, a les 12.30 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, vg. i mr.

NOVEMBRE

1. □ Dimarts [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. Tots Sants.

2. ■ Dimecres [Per exemple: Is 25,6a.7-9 / Sl 22 / 1 Te 4,13-14. 17b-18 / Jn 11,17-27]. Comemoració de tots els Fidels Difunts.

3. ■ (□ a Urgell). Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Urgell: Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà de Lima; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès).

4. □ Divendres [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Feliu de Llo-

bregat: beata Maria Ràfols, vg.; santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2M 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38 (o bé més breu: 20,27.34-38)]. Sants i beats màrtirs del s. xx a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

Diuenge XXI de durant l'any

COMENTARI

El Fill de l'home ha vingut a salvar allò que s'havia perdut

La 2a part del llibre de la Saviesa vol aixecar els ànims dels deportats a Babilònia recordant l'opressió dels seus avantpassats a Egipte i com el Senyor els va alliberar.

Perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom perquè puguin penedir-se, s'allunyin del mal i creguin en Vós.

2Te s'escriu després d'una carta autèntica de Pau (1Te) i d'una falsa carta on diu que «el dia del Senyor és absolutament imminent».

No us alarmeu encara que una suposada revelació de l'Esperit o una carta que passés com si fos nostra, us anunciessin que el dia del Senyor és imminent. 2Te corregeix matisant que l'inici de la fe, tot el seu recorregut per la història i l'accés definitiu al Regne del cel són sota el signe benvolent de l'amor de Déu.

Amb la «comunió de béns» com un dels quatre pilars de la Comunitat (Ac 2,42s), Lc insisteix més que cap altre en el perill de les riqueses.

Què n'és de difícil als rics d'entrar al Regne de Déu! (Lc 18,24) L'episodi anterior de l'home ric acabava enigmàtic: Allò impossible als homes, és possible a Déu (Lc 18,27)

Què hi ha? Amnistia o conversió? De Zaqueu, home ric, acaba Jesús dient que avui ha entrat la Salvació en aquesta casa.

La clau és que el Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.

Zaqueu, home ric, estava perdut però acollí amb alegria la crida de Jesús: Baixa de pressa que avui m'he de quedar a casa teva.

Zaqueu el rebé tot content i digué: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns». Notem l'ara mateix del dono als pobres en contrast al tan habitual «donaré / faré / compartiré» que sovint situa els propòsits en un futur certament molt imperfecte.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa da que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar.

Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra. Pero te compadesces de todos, porque todo lo que puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado. ¿Cómo subsistiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieras llamado? Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles, / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo. A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamos, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicómoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador». Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»